

РЕШЕНИЕ

№ 8467

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в публично заседание на 16.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **12010** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК вр. чл. 172 ал.5 от Закона за движение по пътищата.

Образувано по жалба на „ЛЕГАФИН“ ЕООД,ЕИК[ЕИК],чрез адв.В. – САК с посочен съдебен адрес: [населено място], [улица],ет.2 ,ап.5 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005118 от 15.10.2025г. на полицейски инспектор Р. Н., отдел „Пътна полиция“ – СДВР с която и по отношение на жалбоподателят е приложена мярка – „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“.

Твърди се,че управителя на дружеството Л. З. не е имала информация,че СУМПС на служителят Ц. Н. е било отнето,той не я е уведомявал за подобно обстоятелство а и няма публичен регистър от който да бъде проверен този факт. В този смисъл не е установено по безспорен начин,че управителя е знаел или е могъл да знае за този факт, а без доказана вина не може да се приеме,че дружеството е допуснало упаравение на МПС, респ. налице е липса на елемен от фактическият състав на чл. 171 т.2а б.“а“ от ЗДвП. С което и нормата се явява неправилно приложена.

Твърди се още допуснато нарушение на производствените правила при постановяване на акт и в частност – нормата начл.35 АПК, тъй като органа е е изяснил всички факти и обстоятелства.Не е установено дали отнемането на СУМПС е по съдебен или административен ред, на която е нстъпило,дали актът за отнемане е влезнал в сила.В този смисъ заповедта се явяв и немотивирана,в наршение на чл.59 ал.2 т.4 АПК.

Ответната страна не/изразява становище по жалбата.

Процесната жалба е допустима и редовна, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 172 ал.5 вр

чл.172 ал.1 от ЗДвП и чл. 171 т.1 б.“а“ от ЗДвП, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.

По съществуващото на спора, с оглед твърдението на страните и предметът на съдебна проверка съдът събрани и приема:

За да издаде процесно оспорваната Заповед полицейски инспектор Р. Н., отдел „Пътна полиция“ – СДВР е установил, че на Ц. дялков, на 13.09.2025г. около 13:41ч. в [населено място] управлява лек автомобил Ф. Поло, рег. [рег.номер на МПС], като при извършена проверка на [улица], [жилищен адрес] не представя СУМПС.Тказва да му бъде извършена проверка за алкохол и наркотици, като при направена справка е установено, че на водача е отнето СУМПС на 09.02.2025г.,като при направена справка в РСОД и ОДЧ 01 РУ-СДВР се установява издадено НП с номер 25-4332-002516/19.02.2025г.,връчено му при проверката.

Срещу Ц. Н. е съставен АУАН, серия ГА № 356392. Прието е,че лицето е с отнето СУМПС по съдебен или административен ред.

На тази база и като е установено, че към датата на констатиране на нарушението всъщност собственик на автомобила е дружеството Л. ООД със законен представител Л. З., която е допуснала или предоставила управлението на МПС на водач с отнето МПС, административният орган е наложил ПАМ по чл.171 т.2а б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца.

По силата на чл.171 т.2а б. „а“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година. Нормата е императивна, като не предоставя на компетентния орган право на преценка, а последният действа изцяло в условията на обвързана компетентност. При реализиране на фактите и обстоятелствата, представляващи основание за прилагане на мярката, същият орган е длъжен да издаде акт, с който да приложи предвидената в ЗДвП - ПАМ. Единствено продължителността на срока на мярката се определя от органа в условията на оперативна самостоятелност в рамките на предвидените граници от шест месеца до една година.

Съгласно чл.102 ал.1 т.1 от същия закон на водача, собственика или упълномощения ползвател на моторно пътно превозно средство се забранява да предоставя моторното превозно средство на водач, който е с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, или на лице, което не е правоспособен водач или не притежава съответното свидетелство за управление, валидно за категорията, към която се отнася моторното превозно средство;

Безспорно по делото е обстоятелството, че въпросното МПС е собственост на дружеството-жалбоподател, както и факта, че въпросният ден МПС-то е било управлявано от Ц. Н..

Фактът,че СУМПС на Ц. Н. е отнето, дори не се оспорва от жалбоподателя.

Дружеството-жалбоподател,чрез управителя си твърди,че процесното МПС му е предоставено за управление в качеството на служител.

За да бъде съставомерно приложена процесната ПАМ следва да са налице следните

обстоятелства, а именно: собственик - какъвто се явява жалбоподателя, чието превозно средство - каквато собственост е процесният Ф. е управлявано от лице с отнето СУМПС, какъвто е Ц. Н.. Процесната разпоредба цели осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, т.е. обжалваната ПАМ има превантивен и преустановителен характер. Същата е израз на държавно-властнически правомощия, предпоставка за възникването на които е липсата на дължимият контрол и отговорност от страна на собственика на МПС. И доколкото движението с МПС може да бъде източник на опасност за останалите участници в движението, закона предвижда редица изисквания – гаранция за законосъобразното развитие на отношенията в областта на движението по пътищата – от реда и условията за придобиване на СУМПС, през реда и условията за регистрация и въвеждане в движение на МПС до изискванията за контрол и отговорност както на водачите, така и на собствениците на МПС спрямо определи обстоятелства, потенциален източник на опасност. В процесният казус – такова обстоятелство е възникнало, а средство за реализиране на административното нарушение от страна на Ц. Н. е именно МПС-то, собственост на жалбоподателя, което той е управлявал, независимо от знанието, но със съгласието на управителя.

Важен момент, който съдът следва да подчертае е, че до настъпване на конкретната хипотеза не се стига въпреки или против волята на собственика на автомобила, а като следствие от действия и бездействия от нейна страна, чрез които тя е допуснала това да се случи. Следва да се допълни ясно, в настоящият казус не е налице противозаконно отнемане на МПС-то от страна на въпросното лице, същото го е правявало в условията на допустителство /различно от правния му смисъл в областта на административното наказване/ от страна на собственика, която с ясно съзнание му е предоставила колата.

С оглед възраженията на жалбоподателя ясно следва да се посочи, че Върховния административен съд е имал възможността да посочи, в напълно аналогична хипотеза, че „Субективното отношение на собственика на превозното средство не е елемент от фактическия състав.“/ Решение № 9667 от 24.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 12939/2018 г., /

Извън това и с оглед предмета на съдебна проверка, следва да се добави:

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Видно от Заповед № 8121з – 1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, а съгласно Заповед № 513з-6400 от 07.07.2023 г. на директора на СДВР, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са длъжностни лица – държавни служители от отдел "Пътна полиция" при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. И двете заповеди са приложени по делото, като налице е още Заповед № 813з-9568/2024 на директора на СДВР с която Р. Н. е преназначен на длъжност полицейски инспектор Трета степен в 01 група на 03 сектор към отдел ПП, СДВР.

В този смисъл следва да се приеме, че е налице компетентност на административния орган за прилагане на принудителната административни мерки.

Процесната Заповед е издадена в съответствие с изискването за форма и съдържание като съдържа фактическите и правни основания за издаването ѝ. При постановяването и не са допуснати нарушения на административно-производствените правила дефинирани в специалния закон и в АПК.

В самата заповед са ясно изложени основанията за постановяването и, като по преписката са

налице допълнително доказателства обосноваващи фактическите установявания на органа, респ. и в съответствие с ТР №16 от 31.ІІІ.1975 г., ОСГК на ВС.

С оглед всичко гореизложено, процесната Заповед се явява законосъобразна, като оспорването срещу нея следва да се отхвърли.

С оглед изложеното и на основание чл.172 ал.2, предл. пето от АПК, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЛЕГАФИН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005118 от 15.10.2025г. на полицейски инспектор Р. Н., отдел „Пътна полиция“ – СДВР с която и по отношение на жалбоподателят е приложена мярка – „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

Съдия: